

Feith Péter Nagypjával



Ez a Back nagypapa, a bádogos nagypapa a bajuszával és mellette az én bátyám. A nagyapa minden vasárnap vitte sétálni a bátyámat a Ligetbe. A bátyám itt olyan két éves, olyan 1926-ban készülhetett ez a fotó. A Ligetben volt egy régi fotós, úgy hívták, hogy Helfgott bácsi, aki mindig mondta, hogy 'most repül a kismadár'. És a bátyám itt, a kis pofa, eltátotta a száját, és várta a kismadarat a nagypapával. Hát ez olyan édes volt, úgy szeretem ezt a képet, olyan drága. [Nem tudni, hogy Helfgott Sámuelnek csak a Városligetben volt-e fényképészete, ahol ez a fénykép is

készült, vagy Földi Pálné téved, és a fénykép Helfgott Sámuel III. kerületi, Zsigmond utcai stúdiójában készült. -- A szerk.] Négy évvel volt idősebb nálam a bátyám, Péter. A férjem ugyanabba az osztályba járt, mint a bátyám, a Viola utcai elemi iskolában [Újpest -- A szerk.], majd az Árpád úti Szent István Gimnáziumban folytatta a tanulmányait [A báty valószínűleg az újpesti Könyves Kálmán Gimnáziumba járt, ami egyébként nem az Árpád úton volt, hanem az István úton. -- A szerk.]. A bátyám leérettségizett, orvos akart lenni, de szó sem lehetett róla, hogy egyetemre menjen [lásd: zsidótörvények Magyarországon], hanem az apámnak a lakatosműhelyébe ment be, és ott dolgoztatott, mert azért valamit kellett csináljon, nem nézhette a falat egész nap. A bátyámat munkatáborba [lásd: munkaszolgálat] vitték, volt Kassa körül és Erdélyben is. De még visszajött Pestre, az Albrecht-laktanyába jöttek fel vidékről, ez már 1944. decemberben volt. Karácsony előtt bevagonírozták a munkatáborosokat, akkor már azokat is elvitték. Amíg lehetett, próbálták őket a parancsnokaik megmenteni, mert azért viszonylag emberségesek voltak, de aztán bevagonírozták és elvitték őket. Vonattal vitték őket, nem gyalog. És kivitték őket Ausztriába valahova. Úgy sejtem, Mauthausenben halt meg.